

[Bernhard Baunsgaard]

set og fradrag for huset fulgte med skødeindehaveren, og at det derfor, hvis det er kvinden, der har skødet, er hende, der får indkomsten, altså lejeværdien, og fradragene. Så må vi naturligvis i en overgangsperiode give lov til, at man kan skifte skøde, uden at det koster noget i første omgang, men næste gang man vil bytte rundt på det, koster det de sædvanlige op imod 3 pct. af vurderingen i stempelafgift. Jeg opfattede ministerens antydning af, at der burde ske noget på området med sambeskatning, som drejende sig netop om sådan noget med fast ejendom, og jeg tror virkelig, at hvis vi i fællesskab slog anstrengelserne sammen på dette område, kunne vi komme igennem på denne måde.

Jeg vil gerne sige, at vi kan jo ikke have det sådan, som retsforbundet har formuleret sin ophævelse af sambeskatning på fradrags-siden; så kunne man have ustandselige flytninger fra den ene til den anden. Det ville skabe totalt kaos i skatteadministrationen, hvis man havde det sådan, som de foreslår; det kan ikke gå. Men jeg synes, at det andet skal vi kigge på.

Så er der én ting til, som går igen i de to af forslagene, det forslag, der er fremsat af de konservative, og det forslag, der er fremsat af SF. Det er spørgsmålet om medhjælpende ægtefælle. Det er jeg også tilhænger af at man går videre med. De konservative foreslår en grænse opad, sådan at det, der kan overføres, det er sat til højst 100.000 kr. Jeg synes ikke, at dette at sætte et eller andet tilfældigt beløb er den rigtige måde at komme ud af problemet med medhjælpende ægtefæller på. Lige så vel som en mand eller en kvinde kan beskæftige sin forlovede eller sin elsker, få børn med vedkommende, bo sammen med vedkommende og alligevel give vedkommende den normale aflønning, der gælder for området, må det være på tide, at vi godkender, at det også kan ske, selv om de to gør det, som vel ingen herinde er i tvivl om vil være til stor gavn for børnene, nemlig gifter sig. Jeg synes, at dér skal vi gå videre. Jeg ved, at der kan komme administrative besværligheder, men er vi ikke nået dertil, at det spørgsmål, vi nu skal svare på, er: vil vi af hensyn til nogle administrative besværligheder fortsætte kønsdiskriminationen af den gifte kvinde? Og hvis vi svarer, at det vil vi ikke, er vi nødt til at gå videre på dette område.

Men jeg håber, da så mange partier har været interesserede i det og skatteministeren ligesom, synes jeg, har åbnet op her, at vi så i fællesskab kan samarbejde omkring i hvert fald de punkter, som jeg her har antydnet.

Bollmann (CD):

Jeg synes, der er god grund til at rejse sambeskatningsproblemerne igen, for dels hører vi alle på diskussioner landet over, hvor store problemerne er, dels modtager vi vel også alle sammen en række henvendelser, der viser, hvor urimeligt de gældende regler kan falde ud. Derfor er det også glædeligt at høre, at ministeren nu bebuder et initiativ, så vi kan komme i gang med en løsning af nogle af problemerne. Der er vel egentlig ingen af de foreliggende forslag, der tager patent på at klare det hele, derfor kan jeg tilslutte mig tanken om at gøre det etapevis.

Jeg vil gerne advare imod de forudsætninger, som hr. Ervin Jensen – hvis det var forudsætninger – prøvede at lægge ind. Jeg kan ikke se nogen grund til, at muligheden for en rentefradragsomlægning skal bremse bestræbelserne for at klare de problemer, vi taler om nu.

Med hensyn til de enkelte forslag skal jeg i hovedsagen henvise til, hvad vi tidligere har sagt. De har jo været til behandling alle sammen før, og jeg vil godt understrege, at vi har mest sympati for det konservative forslag.

Jeg håber, vi får et grundigt og inspirerende udvalgsarbejde, som også må kunne anvendes i forbindelse med det af ministeren bebudede forslag.

Jeg skal til sidst henstille til ministeren, at han ved udarbejdelsen af et lovforslag koncentrerer sig om at løse nogle af sambeskatningsproblemer og altså undlader at føre øvrige fordelingspolitiske og finanspolitiske betragtninger ind i billedet.

Wilhjelm (VS):

VS kan være enige i det, som SF skriver i deres punkt 1, at alle bestemmelser, der gør manden til hovedperson i skattemæssig henseende, skal fjernes fra lovgivningen. Vi må i hvert fald så betinge os, at den ordning, der kommer til at træde i stedet for de nuværende, ikke åbner for yderligere spekulation i skatteunddragelse, altså det, som af en eller